

ikke bestride, at de kan have advaret om, at man skal passe på, at der ikke er nogen, der kommer klemme, og det er jeg hundrede procent enig i; men faktisk har der været et ønske fra lederne af forsorghjemmene om, at de klienter, de har med at gøre, bliver ligestillet med andre aktive-rede, og det er faktisk efter en meget nøje læsning og en kontakt til forsorghjemslederne, at vi har ændret reglerne, sådan at de nu er skrevet, som de er, for at imødekomme deres hørings svar.

Derfor mener jeg heller ikke, det er rigtigt, når hr. Bruno Jerup er bekymret for, at det her kan betyde, at nogle bliver skubbet ud i større sociale problemer. Det er der faktisk taget højde for. Vi understreger, på hvilken måde der skal tages særlige hensyn til de mennesker, vi her taler om, i de krav, vi stiller til dem, og til de konsekvenser, det kan have; og det er noget, vi vil arbejde videre med, når vejledningerne skal laves.

Så til kommentarerne til ændringerne i pensionsloven, lovforslag nr. L 231:

Det er blevet fremhævet, at dette forslag ikke har været sendt til høring, men det hænger sammen med, at det er en meget klar konsekvensændring af nogle af de ting, der fremgår af de andre forslag.

Der står faktisk meget direkte i lovforslag nr. L 228, altså lov om retssikkerhed og administration, at en konsekvens af den tankegang er, at man lægger pensionerne ud til kommunerne. Man kan så anføre, det behøvede man ikke at gøre, men man har i hvert fald, når man har haft L 228 til høring, haft en mulighed for at kommentere tanken om at lægge det ud – det står faktisk meget direkte dér – og for mig er der altså en tæt sammenhæng.

Vi får kun den fulde gevinst af administrations- og retssikkerhedsloven, hvis vi lægger pensionerne ud. Det giver mulighederne for, at der er én instans, kommunerne, der kan lave en helhedsvurdering og har mulighed for at tilkende de forskellige ydelser, og det bevirker faktisk, at borgerne får en mere sammenhængende, en hurtigere og en mere tilfredsstillende behandling.

Det kan vi også se af den evalueringsrapport, der er lavet af de 30 kommuner, der allerede har lavet den konstruktion, vi nu indarbejder i loven. Jeg synes ikke, der var en eneste negativ iagttagelse i den evalueringsrapport. Så vidt jeg kunne se, var det lutter solstrålehistorier om en bedre, mere gennemskuelig, hurtigere og mere tilfredsstillende sagsbehandling for borgerne.

Men det, det så handler om – og det er jo også blevet understreget i lovgivningen – er, at vi bestræber os på også at rådgive de kommuner, som nu får hele retten til at tilkende pension. Det er sådan, at de nævn, hvori jo også handicaporganisationerne har siddet, får en forstærket mulighed, de får ressourcer til at vejlede og rådgive de enkelte kommuner, og det er også et forsøg på at imødekomme ønsker fra handicaporganisationerne. Det har også været inde i de forhandlinger, vi har haft. Den viden og ekspertise, der er på regionalt plan, skal vi udnytte på en måde, så hvis der er kommuner, der synes, at de har svært ved at lave nogle vurderinger, så kan de få en rådgivning og en vejledning af dem, der har prøvet det her i mange år.

Men vi må heller ikke glemme, at alle kommuner har prøvet det her i mange år, for hele tilrettelæggelsen af pensionsbehandlingen er sket ude i kommunerne. Når man bliver indstillet til mellemste og højeste pension, sker jo hele bearbejdningen af det ude i kommunerne, så den proces er kommunerne allerede vænnet til. Og ud over den vejlednings- og rådgivningsforpligtelse, jeg talte om, er der jo så også den praktiske koordinering, som i hvert fald hr. Bruno Jerup, men vist også hr. Villy Søvnald har hæftet sig meget positivt ved.

Hr. Bruno Jerup gjorde så nogle betragtninger omkring, at man ville forsøge at begrænse antallet af mennesker på førtidspension ved hjælp af administrative virkemidler. Jeg er glad for, at hr. Bruno Jerup har registreret, at vi ikke ændrer reglerne for at tilkende pensionen, de er uændrede. Det er rigtigt nok, at vi gerne vil have, at der er færre mennesker, der kommer på pension, men det er ikke de mennesker, som faktisk står i en situation, hvor de normalt ville få en pension. Nej, ideen er jo netop at sætte ind på et tidligere tidspunkt, sådan at man hjælper mennesker til at blive på arbejdsmarkedet og undgå en nedtur, hvor det ender med, at der ikke er anden udvej end pension. Vi ved jo fra en række kommuner, at det faktisk godt kan lade sig gøre, og det er den tankegang, vi nu har indarbejdet i lovgivningen.

Det, der ligger i bemærkningerne om, at alle muligheder skal være udtømt, inden man tilkender en pension, er ikke de skrækvisioner eller spøgelse; som jeg synes ligger og rumsterer i det, hr. Bruno Jerup siger, og som også har været inde i den offentlige debat. Jeg er glad for at få en mulighed for her at ramme en stor, tyk pæl igennem det. Det er soleklart, at hvis men-